

[Carsten Raft.]

sere noget, fordi Toget ikke gik i Staa, medens Ministeren var med. Nu var det pænt af det lille Tog, at det ved den Lejlighed opførte sig pænt og ikke gik i Staa, men det gaar ofte i Staa, næsten hver anden Dag, saa Passagererne Gang paa Gang kommer for sent til deres Arbejdspladser, fordi Lokomotiverne gaar i Stykker og skal paa Hospitalet. I Egnen omkring Lyngby forsøger man at undgaa den fortvivlede Slange-rupbane. Selv om Toget ikke gik i Staa, da Ministeren rejste med det, er Forholdene en Kalamitet for Befolkningen. I Bagsværd er Befolkningen fordoblet under Krigen, og der er Byggevirkosomhed i Gang derude, som vil give samme Tilvækst som under Krigen. Det er en saadan Stigning, at der maa skrives ind. Man kan ikke nøjes med at diskutere Spørgsmaalet her i Rigsdagen nu og da, men i øvrigt lade alt passe sig selv.

Jeg kan ikke se andet, end at det Regnskab, Ministeren har aflagt, af Rimeligheds- og Retfærdighedsgrunde, af Hensyn til denne specielle Del af Befolkningen burde give sig Udslag i en Tarifnedsættelse. Men rent bortset herfra vil jeg spørge den højtærede Minister: Var det nu ikke rimeligt, om man tog hele Omegnens Trafikproblemer op til Behandling? Var det ikke rimeligt, om man nedsatte en Kommission, som kunde se paa disse Ting, en Kommission, hvori der sad Repræsentanter for de lokale Myndigheder og Repræsentanter for Ministeriet? Der eksisterer en saadan Kommission, men den har kun med de københavnske Problemer at gøre, og den behandler dem ud fra rent københavnske Forudsætninger. Saa vidt jeg ved, er Borgmester Sundbo Formand for Kommissionen, og det er Banechefen, der er Medlem for Statsbanernes Vedkommende. Frederiksberg har lige faaet Lov til at slippe ind i Kommissionen, men den Omegn, for hvilken Problemet dog er noget af det vigtigste, er ikke med. Var der ikke Grund til, at man tog et Initiativ, saa at man virkelig fik behandlet disse Problemer ud fra baade trafikmæssige og tarifmæssige Synspunkter, fik dem behandlet under eet og blev klar over den Trafiknød, Omegnen faktisk er i, og fik drøftet med Omegnens Myndigheder, og Omegnens Rigsdagsmænd eventuelt, hvad der kan gøres i denne Situation?

Jeg retter denne Henstilling, idet jeg takker, fordi Ministeren har faaet gennemtvunget dette Regnskab — jeg ved, at det er ikke saa forfærdelig nemt at faa saadanne Særregnskaber fra Statsbanernes Embedsmænd, og det er meget naturligt. Det maa imidlertid være Basis for en videre Diskus-

sion og for Foranstaltninger, der kan aflaste den Skævhed, som der faktisk er i hele Statsbanernes Tarifsistem.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Det har været rimeligt for mig at imødekomme det Ønske, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Carsten Raft og støttet af det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen om en Vurdering af S-Banens Rentabilitet. Jeg har allerede sagt, at jeg var lige saa interesseret i en saadan Undersøgelse som de ærede Medlemmer. Det er Begyndelsen, der nu er gjort med mit Svar paa de Spørgsmaal, de ærede Medlemmer har stillet til mig; jeg har der paa vigtige Omraader givet en skønmæssig Redegørelse vedrørende hele dette Forhold.

Jeg vil dog sige, at det overrasker mig alligevel en Del, at det ærede Medlem Hr. Carsten Raft mener, at jeg straks paa Basis af denne foreløbige og uden Forberedelser foretagne regnskabsmæssige Vurdering skulde være overbevist om, at jeg bør gaa til en Takstlettelse. Saadan kan jeg ikke vurdere det. Jeg kan heller ikke gaa ind paa den Sammenligning, som det ærede Medlem foretog, idet han sagde, at der i Virkeligheden var Tale om en Sporvogn. Jeg vil dog mene, at det ærede Medlem og jeg kan blive enige om, at der er en slem Forskel paa Anlægsudgifterne til et S-Tog og til en Sporvogn. Derfor tror jeg, at man paa nuværende Tidspunkt maa slaa sig til Taals med, at jeg fortsætter min Vurdering af dette Spørgsmaal, idet den Befolkning, der transporteres med S-Banen, har berettiget Krav paa at blive behandlet omtrent som alle andre, der transporteres med Landets Statsbaner. Jeg har ikke i Sinde at standse ved det, jeg er naaet til nu, men jeg har rigtignok ogsaa den absolutte Opfattelse, at jeg maa have langt videregaaende Beregninger vedrørende hele dette Forhold, inden jeg over for det høje Ting vil give Tilsagn om en Ændring af Taksterne.

Vedrørende de øvrige Problemer, som det ærede Medlem rejste, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at jeg har foretaget en Tur med Slangerupbanen, netop for at se paa Forholdene. Ogsaa paa dette Omraade sidder der et Udvalg og forhandler, hvori de forskellige interesserede Parter er Deltagere, og hvor det viser sig, i hvert Fald efter mit Skøn, at det er vanskeligt at naa til et Resultat, som alle Parter kan tiltræde. Man har jævnlig skildret for mig ved Telefonopringninger, at det var saa frygteligt derude, for Togene gik i Staa hvert Øjeblik, og saa sad man der med Masser af Mennesker,